

Hvor er det, der har været uansvarlig og inefektiv udnyttelse af midlerne på universiteterne? Det synes jeg faktisk at Venstres ordfører skylder både den måbende forsamling og de danske universiteter at svare på.

(Kort bemærkning).

Marianne Jelved (RV):

Jeg kan ikke vare med at indlede med at konstatere, at Venstre åbenbart mener, at folkevalgte ikke er gode nok til at træffe fornuftige beslutninger. Men det, jeg ville spørge Venstres ordfører om, er begrebet forskningstilknytning. I lovforslagets § 2, stk. 4, står der: »Universitetet skal medvirke til at sikre, at den nyeste viden inden for relevante fagområder gøres tilgængelig for videregående uddannelse uden forskning.«

På det område er jeg meget interesseret, fordi jeg har med lovgivning at gøre under undervisningsministeren, og der refererer jeg til det, vi kalder MVU-loven, altså loven om professionsbacheloruddannelser. Og i den lov, som Venstre stemte for i 1999-2000, står der et sted, at forskningstilknytning betyder, at der skal være nem og hurtig inddragelse af viden om forskning og forskningsresultater inden for uddannelsens fagområder.

Vil fru Hanne Severinsen prøve at beskrive, hvordan man med det universitetslovsforslag, der ligger her, sikrer, at der faktisk foregår en forskningstilknytning til de mellemlange videregående uddannelser, hvilket er hele fundamentet for de uddannelser og den lovgivning, der er lavet på det område? Det fremgår ikke af forslaget til universitetslov.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Vi blev virkelig beroliget af fru Hanne Severinssens ordførertale. Hele den universitetsverden, som nu er i oprør over dette makværk af en lov, kan godt gå hjem og tage det roligt, for den lille kreds af ordførere, som naturligvis hver for sig rummer alverdens visdom på universitetsområdet, har gennemskuet det hele og lavet en reform, som ikke giver nogen grund til uro.

Kl. 10.15

Jeg vil godt tage to ting frem. Når der argumenteres for, at dette lovforslag – og selvfølgelig vil det det – er et knyttnæveslag mod forskningsfriheden på universiteterne, hjælper det da ikke at henvise til, at der står sådan en verbal fane i indledningen af lovforslaget om, at man vil sikre forskningsfriheden. Der stod også i Østtysk-

lands forfatning, at man ville sikre demokratiet. Sådan noget sniksnak skal der altid være med i en præambel.

Men tag argumentationen op: Hvorfor mon universiteterne er bange for, at forskningsfriheden bliver nedbrudt? Det er der givet ret gode argumenter for.

(Kort bemærkning).

Hanne Severinsen (V):

De studerende får mere indflydelse, fordi de kommer til at sidde i de bestyrelser med to repræsentanter, og det er jo de bestyrelser, der laver strategien. Der får de faktisk en meget stor indflydelse, og det får de også i studienævnene og derved indirekte også på institutniveau.

Det har jo aldrig været sådan, at de studerende havde afgørende indflydelse på forskningen. Det har det heller ikke været efter den gamle universitetslov. Så i virkeligheden bliver deres indflydelse større, og det bliver den dér, hvor det virkelig er relevant for de studerende at have indflydelse.

Så spørger hr. Morten Homann, hvor man har været uansvarlig. Jamen det foregår da meget godt mange steder, men det foregår trægt, og det er en træg proces at søsætte nye ideer. Så vi regner med, at det bliver noget nemmere.

Det, at man har udefrakommende, betyder også, at man får nogle ambassadører, nogle, der virkelig kan spille med, og man har jo brug for repræsentanter for det omgivende samfund. Det er så også et svar til fru Marianne Jelved.

Vi har demokrati i Danmark. Det er faktisk Folketinget, der i sidste ende bevilger pengene. Folketinget laver nu en bestyrelse, der får ansvaret for det, man aftaler med samfundet, nemlig med Folketinget, og Folketinget er jo demokratiet i sidste ende. Der vil naturligvis stadig væk være indflydelse. Der er f.eks. akademisk råd. Så på alle de områder, hvor de universitetsansatte virkelig skal have indflydelse, får de det også – rent bortset fra at jeg ikke kan forestille mig ledere, som ikke inddrager deres medarbejdere.

Om forskningstilknytningen vil jeg sige, at den jo ikke bliver ændret, men at den bliver præciseret. Før var den kun præciseret i loven om Danmarks Pædagogiske Universitet. Nu bliver den præciseret for hele området, for alle universiteter, og det er kun en forbedring.

Og så vil jeg sige til hr. Langballe, at der ikke er tale om nogen knyttnæve. Der er ikke nogen knyttnæve på nogen måde. Forskningsfriheden er præcis, som den hele tiden har været. Det har